

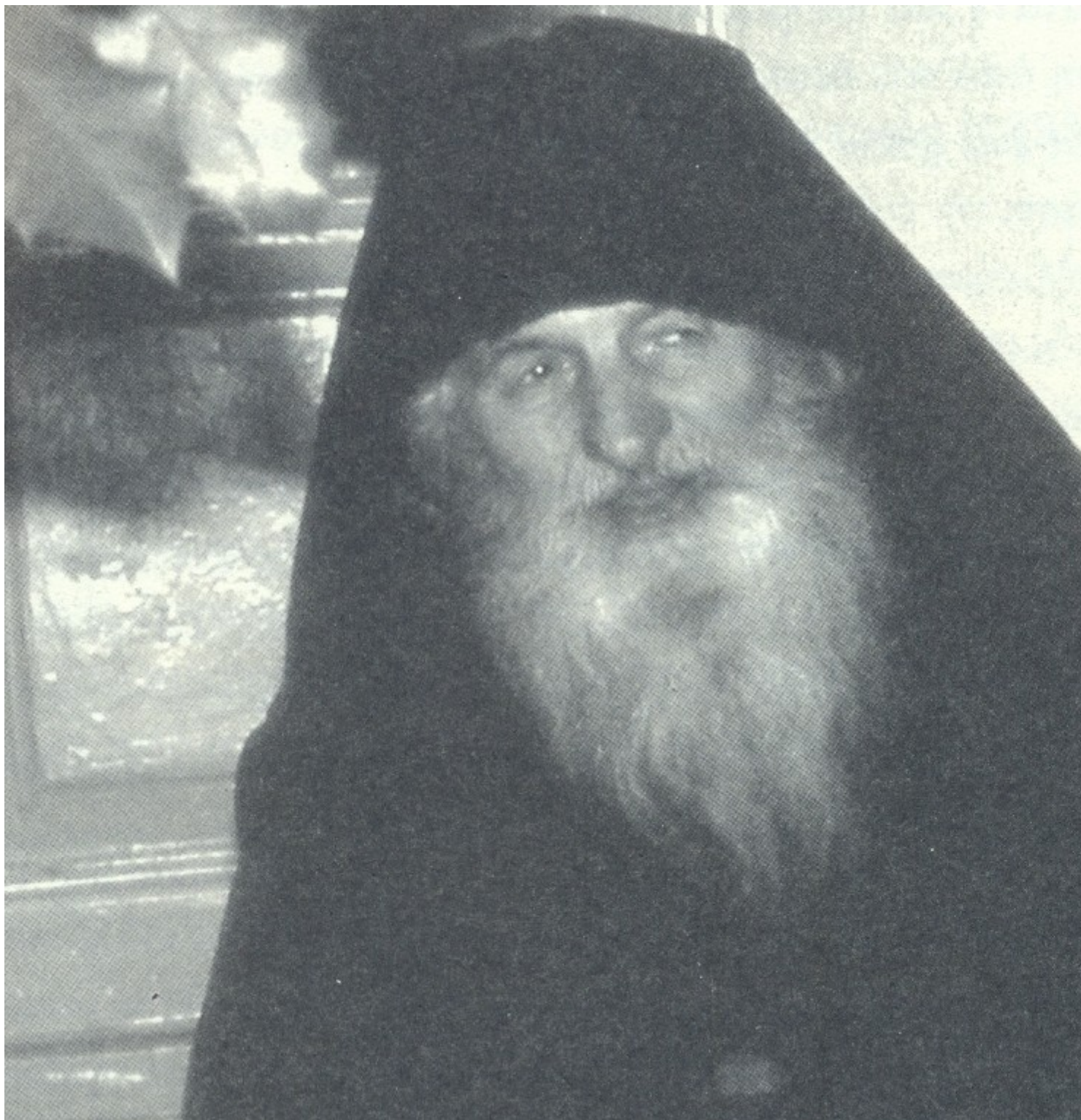
5 Δεκεμβρίου 2015

Ιερομόναχος Ματθαίος Καρακαλλινός (1905-05 Δεκεμβρίου 1985)

/ [Πεμπουσία](#)

Image not found or type unknown

Παπα- Ματθαίος Καρακαλλινός (φωτ. μοναχού Γαβριήλ Φιλοθεΐτη)

Γεννήθηκε στο χωριό Καρδαρίτσι Γορτυνίας της Πελοποννήσου το 1905. Οι γονείς του ήταν ευσεβείς, πολύτεκνοι και φτωχοί. Νέος ήλθε στην Αθήνα, όπου εργάστηκε ως μικροπωλητής. Το 1927 εγκαταλείπει την κοσμική ματαιότητα κι έρχεται στο Άγιον Όρος να μονάσει. Γράφει στο εξομολογητικό, κατανυκτικό και τερπνό ημερολόγιό του: «Ενθυμού, ενθυμού, ψυχή μου, την ώρα που εχώρισες από τον κόσμο και εμβαίνοντας μέσα εις το πλοΐον έτρεχες δρομαίως διά το Άγιον

Όρος. Εις όλην την θάλασσαν όλο έκλαιες, όλο έκλαιες με έναν ουράνιον και θεϊκόν έρωτα, ώστε δεν υπήρχε δι' εσέ πια ο κόσμος, παρά μόνον, με την βοήθειαν του Θεού και της Παναγίας, ήταν μόνον ο ουράνιος κόσμος».

Εισήλθε με ένθεο πόθο στο Άγιον Όρος και δεν εξήλθε ποτέ αυτού. Κατευθύνθηκε στη γειτονική μας Καλύβη της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, της σκήτης του Αγίου Παντελεήμονος-Κουτλουμουσίου κι εκάρη μοναχός με τ' όνομα Χρυσόστομος. Μετά διετία μετέβη στη μονή Καρακάλλου, όπου έμεινε ισόβια. Το 1933 από τον λίαν ενάρετο ηγούμενο Κοδράτο (+1940) λαμβάνει το μέγα και αγγελικό σχήμα των μοναχών και ονομάζεται Ματθαίος. Το 1940 χειροτονήθηκε από τον μητροπολίτη Μιλητουπόλεως Ιερόθεο (+1956) ιερέυς. Από τότε δεν σταμάτησε ποτέ τη θεία Λειτουργία. Λειτουργούσε καθημερινά επί 45 ολόκληρα χρόνια. «Από την Θεία Λειτουργία», έλεγε, «βοηθούνται και σώζονται ψυχές». Λειτουργούσε με τον ίδιο πόθο, την ίδια λαχτάρα και την ίδια κατάνυξη πάντοτε.

Έγραφε στο ημερολόγιό του, παρακινώντας την ψυχή του για αδιάκοπους πνευματικούς αγώνες: «Πρόσεχε, ψυχή μου, πρόσεχε, να μη σωθή από μέσα σου η ευλάβεια και χαθής. Η αδιάλειπτος ευχή του Κυρίου να βράζη μέσα σου. Να τρέχη μέσα σου η ευχή ωςάν βρύση και τότε η ημέρα σου θα περνά όλη ως δευτερόλεπτον. Τρέμε, ψυχή μου, τρέμε, να μη χάσης την ευλάβειαν». Δεν τα έγραφε απλά, αλλά τα εννοούσε και τα βίωνε ο μακάριος. Έτσι τον γνωρίσαμε κι εμείς οι αδαιείς, μία δεκαπενταετία προ της εκδημίας του, ευκατάλυκτο, ευλαβέστατο, χαριτωμένο, ευλογημένο, απλούστατο παπά, να λειτουργεί εξάισια και θαυμάσια και να μας μεταδίδει ειρήνη και κατάνυξη.

Συνεχίζει ωραιότατα στις ημερολογιακές σελίδες του, τις οποίες είχε ποτισμένες με άφθονα δάκρυα: «Ευχαριστώ τον Θεόν μου και την Παν-αγίαν μου, όπου με αξίωσαν και έγινα μοναχός εις τούτο το Άγιον Όρος, εις αυτά τα άγια χώματα, εις τούτο το Άγιον Περιβόλιον της Παναγίας μου. Ευχαριστώ την Παναγίαν μου, όπου με εγλύτωσε από τα βάσανα και τις θλίψεις του κόσμου και με ωδήγησε μέσα εις το φως της ουρανίου πολιτείας των μοναχών. Ο κόσμος δεν γνωρίζει, ψυχή μου, πόσο γλυκυτάτη και θαυμασιωτάτη είναι η ζωή των μοναχών. Η ψυχή πτερουμένη από τον θείον έρωτα, ανεβαίνει από την γην εις τον ουρανόν και είναι ένα ξένον και φρικτόν θέαμα».

Φοβόταν μη χάσει την ευλάβεια και την κατάνυξη και αγωνιζόταν προς τούτο πολύ, με τη μνήμη του θανάτου, το χαροποιό πένθος, την αποφυγή της παρρησίας, της μερικής φιλίας, της πολυλογίας, της παρηγορίας των ανθρώπων. Τη φιλία και την παρηγορία του Θεού προσδοκούσε και είχε. «Όσον αποφεύγεις την παρηγορίαν των ανθρώπων, τόσον φθά-νεις εις την παρηγορίαν του Θεού, όπου η χαρά δεν έχει όριον». Ζούσε υψηλές καταστάσεις. «Όλη η αναπνοή του αληθινού μοναχού είναι ο

Θεός. Ημέρα και νύκτα τον Θεόν αναπνέει και κανένα πράγμα του κόσμου δεν έχει μέσα του. Όλο προς τα άνω τρέχει και γίνεται όλος εκτός κόσμου και μέσα του είναι συνέχεια μία πανήγυρις ...».

Δεν θέλησε για την ασθένειά του, που τον καταταλαιπωρούσε, να εξέλθει στον κόσμο, αλλά με ιώβεια υπομονή παρέμεινε στο κελλί του, αναθέσας τον εαυτό του στον Θεό. Ανεπαύθη εν Κυρίω ο άξιος αυτός λειτουργός του Υψίστου στις 5.12.1985, για να συνεχίζει τις αγαπημένες θείες Λειτουργίες του στο ουράνιο θυσιαστήριο.

Πηγες - Βιβλιογραφία

Ιεράς Μονής Καρακάλλου, Παπα-Ματθαίος Καρακαλλινός (+1985), ένας σιωπηλός εργάτης της αρετής, Θεσσαλονίκη 2006.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Γ΄1984-2000 , σελ. 1145-1148, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011